

## ασπροπρόσωπος

**ασπροπρόσωπος, -η, -ο**, επίθ. [<ασπρο- + πρόσωπο], ασπροπρόσωπος· που περνάει με επιτυχία κάποια δοκιμασία χωρίς να ντροπιαστεί: «ο ασπροπρόσωπος άνθρωπος ξεχωρίζει με το πρώτο»·

- *βγαίνω ασπροπρόσωπος*, **α.** αντιμετωπίζω με επιτυχία τις δύσκολες καταστάσεις, τις δύσκολες περιστάσεις που μου τυχαίνουν: «αυτόν τον άνθρωπο δεν τον φοβάμαι, γιατί, ό,τι και να του τύχει, στο τέλος βγαίνει πάντα ασπροπρόσωπος». **β.** αποδεικνύεται η αθωότητά μου, η τιμιότητά μου: «στην αρχή τον κατηγορούσαν, αλλά, μόλις βγήκε ασπροπρόσωπος, όλοι του ζητούσαν συγνώμη»·

- *τον βγάζω ασπροπρόσωπο*, **α.** ανταποκρίνομαι με επιτυχία στην υποχρέωση που ανέλαβα να φέρω σε πέρας για λογαριασμό του και τον κάνω να νιώθει περήφανος: «πάντα μου αναθέτει τις δουλειές του, γιατί τον βγάζω ασπροπρόσωπο». **β.** αποδεικνύω την αθωότητα, την τιμιότητά του: «απ' την αρχή είχα πιστέψει στην αθωότητά του και στο δικαστήριο τον έβγαλα ασπροπρόσωπο». (Λαϊκό τραγούδι: *ας' το φέρσιμο που είχες το διπρόσωπο, κοίτα τώρα να με βγάλεις ασπροπρόσωπο*). **γ.** δεν τον διαψεύδω για τις καλές συστάσεις που δίνει για μένα σε κάποιον και τον κάνω να νιώθει περήφανος: «είπε τα καλύτερα λόγια για μένα στο διευθυντή μου, αλλά κι εγώ τον έβγαλα ασπροπρόσωπο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας